Dosarul nr. 4r-3633/24 Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani)
4-23106084-02-4r-06082024 Judecător Igor BARBACARU

D E C I Z I E
în numele Legii

30 octombrie 2025 **mun. Chișinău**

COLEGIUL PENAL AL CURȚII DE APEL CENTRU
Având în componența sa:
Președintele ședinței, judecător Eugeniu BEȘELEA
Judecătorii Olga COJOCARU și Vitalie BUDECI

a examinat în ordine de recurs, fără prezența părților, recursul declarat de persoana în privința căreia a fost pornită cauza contravențională ȘEVCIUC Igor, împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) nr. 5r-4695/2023 din 25 martie 2024, în cauza contravențională intentată la contestația înaintată de ȘEVCIUC Igor, împotriva Procesului verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 021244 din 27.06.2023, adoptate în privința lui **ȘEVCIUC Igor** în temeiul art.242 alin.(2) Cod contravențional.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
în procedura instanței de fond, din 24.07.2023 până la 25.03.2024;
în Curtea de Apel Centru, din 06.08.2024 până la 30.10.2025.
Procedura de notificare a părților a fost executată.

Verificând temeinicia Hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

A C O N S T A T A T :

1. Prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 021244 din 27.06.2023, întocmit de către agentul constatator din cadrul DP mun. Chișinău, GHITMANENCO Victor, s-a stabilit că la data de 27.06.2023, ora 07:30, cet. ȘEVCIUC Igor, conducând mijlocul de transport de model ”*****” cu n/î ***** la ieșirea de pe un teritoriu adiacent drumului nu s-a asigurat că manevra va fi executată în siguranță fapt ce a dus la tamponarea autoturismului ”*****” cu n/î *****condus de CIMPOACĂ Grigore, acțiunile sale fiind calificate în baza art.242 alin.(2) Cod contravențional cu aplicarea unei amenzi în mărime de 24 unități convenționale, ceea ce constituie de 1200 lei și 6 puncte de penalizare.

Nefiind de acord cu procesul-verbal întocmit la 27.06.2023 pe semnele contravenției prevăzute de art.242 alin.(2) Cod contravențional, la 12.07.2023 ȘEVCIUC Igor a adresat IGP, contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție, înregistrată cu nr.

6460, solicitând anularea procesului verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 021244 din 27.06.2023 pe motivul inexistenței faptei contravenționale. (f.d. 4-7).

2. *Prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) nr. 5r-4695/2023 din 25 martie 2024,* a fost respinsă ca neîntemeiată contestația depusă de ȘEVCIUC Igor, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 021244 din 27.06.2023, întocmit de către agentul constatator din cadrul DP mun. Chișinău, GHITMANENCO Victor, în baza art.242 alin.(2) Cod contravențional și a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale.

3. *Nefiind de acord cu Hotărârea instanței de fond, persoana în privința căreia a fost pornită cauza contravențională ȘEVCIUC Igor a declarat recurs*, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) nr. 5r-4695/2023 din 25 martie 2024, cu emiterea unei noi Decizii prin care să fie trimisă cauza la examinare în primă instanță în alt complet de judecată.

În motivarea recursului recurentul a menționat că, instanța a emis o Hotărâre neîntemeiată și neargumentată juridic.

Reține recurentul că instanța de judecată nu s-a expus asupra solicitării de a recalifica sancțiunea aplicată de agentul constatator din art.242 alin.(2) în art.242 alin.(1) Cod contravențional, dat fiind faptul că pagubele materiale sunt cauzate în proporții mici, dar nu în proporții mari. Agentul nu a specificat care sunt pagubele considerabile şi nu a acumulat probele necesare care ar confirma că în urma impactului sau produs pagube materiale considerabile.

Notează că a solicitat instanței să fie dispusă acumularea adițională de către agentul constatator a probelor pentru a se vedea momentul impactului accidentului rutier şi cum se deplasa ambele automobile în momentul producerii accidentului, dat fiind faptul că la momentul impactului el deja finaliza manevra de virare şi era deja în mijlocul străzii.

Reține recurentul că agentul constatator nu a acumulat probe destule pentru demonstrarea vinovăției, nu a ținut cont de urmele de frânare a automobilului ***** şi nu a examinat circumstanțele cu ce viteză se deplasa automobilul *****. Agentul constatator a calificat că el este vinovat și că nu s-a asigurat la efectuarea manevrei de virare, dar nu a cercetat şi acțiunile conducătorului automobilului ***** având în vedere că impactul a avut loc în mijlocul carosabilului.

În concluzie, până la sancționarea persoanei urma a fi acumulate toate probele necesare, iar dacă acest fapt nu a avut loc se necesită la moment de a fi dispusă de către instanța de judecată a obliga agentul constatator de a reexamina cazul şi a acumula toate probele care au fost solicitate de contravenient, mai cu seamă că martorii sunt în viață şi pot oferi detalii care ar răsturna situația alcătuită de agentul constatator. În calitate de contravenient nu dispune de dreptul de a obliga agentul constatator de a acumula şi alte probe, însă instanța de judecată poate efectua această acțiune.

4. ***Procedura de notificare a părților a fost executată.***

În conformitate cu art.3 alin.(1) Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

La judecarea recursului, Colegiul Penal reieșind din modificările operate prin Legea nr.245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional”, în vigoare din 22.08.2023), în temeiul art.447 alin.(1), (2) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr.245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional”, în vigoare din 22.08.2023), Colegiul penal a dispus examinarea cauzei penale în ordine de recurs, în lipsa părților, fiindu-le comunicat acestora despre data, ora și locul examinării cauzei penale și cu acordarea dreptului depunerii referinței.

În conform art.471 alin.(1) Cod contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.

Fiind notificate de către instanța de recurs părțile la proces, în conformitate cu art.471 alin.(2) Cod contravențional, agentul constatator, și contravenientul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată. Deci, cauza contravențională se va examina în lipsa părților în procedură scrisă.

5. *Deliberând asupra motivelor invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor administrate și cercetate de prima instanță, Colegiul penal al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia de a respinge ca fiind nefondat recursul declarat de persoana în privința căreia a fost pornită cauza contravențională ȘEVCIUC Igor, împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) nr. 5r-4695/2023 din 25 martie 2024, din considerentele ce succed.*

6. În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit.c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs *respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.*

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală”, în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Conform art.7 Cod contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod. În conformitate cu art.8 alin.(2) Cod contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională. Potrivit art.10 Cod contravențional, constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus

decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională. Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenționale și se manifestă sub două forme prin intenție sau din imprudență. Intenția este o comportare activă prin care se încalcă o normă prohibitivă ce interzice o anumită activitate, iar imprudența constă din faptul, că persoana care săvârșește fapta își dă seama și prevede urmările care vor surveni în urma acesteia, dar consideră, că în mod ușuratic vor putea fi evitate.

Conform prevederilor art.14 alin.(1)-(3) Cod contravențional, contravenția se săvârșește cu intenție sau din imprudență. Contravenția se consideră săvârșită cu intenție dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conștient survenirea acestor urmări. Contravenția se consideră săvârșită din imprudență dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate, ori nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deși trebuia şi putea să le prevadă.

În acord cu art.374 Cod contravențional, procesul contravențional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părților şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligații, având ca scop constatarea contravenției, examinarea şi soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor şi condițiilor care au contribuit la săvârșirea contravenției. Procesul contravențional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvârșirea contravenției. Procesul contravențional se desfăşoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum şi al normelor dreptului internațional şi ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile şi libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Este de menționat că, la judecarea cauzei instanța de fond a ținut cont de cerințele art.458 Cod contravențional, care prevede că, la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare.

Colegiul subliniază că, judecarea cauzei în instanță s-a desfăşurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă. Hotărârea judecătorească cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile art.462 Cod contravențional.

7. În fapt, potrivit materialelor cauzei Colegiul penal reține că, prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 021244 din 27.06.2023, s-a reținut că ȘEVCIUC Igor, la data de 27.06.2023, ora 07:30, conducând mijlocul de transport de model ”*****” cu n/î ***** la ieșirea de pe un teritoriu adiacent drumului nu s-a asigurat ca manevra va fi

executată în siguranță fapt ce a dus la tamponarea autoturismului ”*****” cu n/î *****condus de CIMPOACĂ Grigore.

Consecutiv, procesul-verbal cu privire la contravenție şi decizia de sancționare au fost întocmite de către agentul constatator din cadrul DP mun. Chișinău, GHITMANENCO Victor, la data de 27.06.2023, totodată potrivit deciziei ȘEVCIUC Igor a fost recunoscut vinovat şi sancționat în baza art.242 alin.(2) Cod contravențional cu amendă în mărime de 24 (douăzeci și patru) unități convenționale, ceea ce constituie 1200 (una mie două sute) lei, cu aplicarea a 6 (șase) puncte de penalizare.

8. Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, Colegiul Penal conchide, că recurentul nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea Hotărârii primei instanțe.

Potrivit art.440 alin.(1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare. Conform art.442 alin.(1) Cod contravențional, procesul verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Astfel, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, instanța de recurs constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate. Iar, procesul-verbal cuprinde toate mențiunile prevăzute de art.443 și 445 Cod contravențional, neexistând temeiuri de nulitate absolută.

Colegiul penal reține că, Legea prevede redactarea procesului verbal într-o anumită formă *ad validatem*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, astfel la cazul dedus spre examinare agentul constatator a respectat prevederile art.443 alin.(1) lit.a)-h) Cod contravențional şi a inserat data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorității pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupația persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabilește identitatea persoanei, fapta contravenționala, locul şi timpul săvârșirii ei, circumstanțele cauzei care au importantă pentru stabilirea faptelor şi consecințelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenție; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenționala şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției; mențiunea prin semnătură despre aducerea la cunoștința persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional a drepturilor şi obligațiilor lor prevăzute la art.384 şi 387, obiecțiile şi probele pe care persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional le aduce în apărarea sa, precum şi informații despre

instituția bancară şi despre modul de plată a amenzii, iar decizia de remitere a cauzei este stipulată clar şi descifrabil.

În continuare, instanța de judecată remarcă că procesul – verbal cu privire la contravenție fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii trebuie sa i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate. În acest sens este de menționat că în jurisprudența CtEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt în principiu, contrare Convenției. În așa mod, Curtea a constatat anterior că prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept; în principiu, convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (*Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141-A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001*).

Instanța de recurs atestă faptul că la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, de către agentul constatator au fost respectate integral prevederile art.443 Cod contravențional, la caz lipsind careva temeiuri privind declarare nulității acestuia. Respectiv, Colegiul va respinge argumentul recurentului, în vederea declarării nulității procesului-verbal cu privire la contravenție care este un act procesual valabil, poziție care nu poate fi acceptată.

Din analiza procesului - verbal cu privire la contravenție, instanța de recurs stabilește cu certitudine că, a fost întocmit în prezența făptuitorului, , fapt confirmat prin semnătura acestuia din procesul - verbal cu privire la contravenție (f.d. 13 din materialul contravențional).

9. Astfel analizând sub aspectul legalității procesului verbal cu prevederile art.443 Cod contravențional, nu denotă careva temeiuri de nulitate ale acestuia, or, acesta reflectă inclusiv locul comiterii faptei contravenționale, semnătura agentului constatator, cât și a apărătorului, și încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională și indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției.

Respectiv, Colegiul respinge alegațiile recurentului referitoare la declararea nulității procesului contravențional, or legiuitorul la art.445 alin.(1) Cod contravențional a legiferat în mod expres consecința nulității absolute, care intervine în mod imperativ, prin efectul legii, și care urmează a fi aplicată de instanța de judecată, în cazul *neconsemnării* în procesul verbal cu privire la contravenție a mențiunilor privind numele, prenumele şi funcția agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu ale făptuitorului care renunță la numărul de identificare personal şi la evidența automatizată în Registrul de stat al populației, iar în cazul persoanei juridice – lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanțelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenționale săvârșite şi a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna.

Cu precădere la caz, instanța de recurs precizează că legea contravențională prevede redactarea într-o anumită forma *„ad validitatem”* a procesului-verbal cu privire la contravenție reieșind din prevederile art.443 Cod contravențional, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmită, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art.443 Cod contravențional sunt impuse și prin prisma art.445 Cod contravențional, respectiv procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 021244 din 27.06.2023 întocmit în baza art.242 alin.(2) Cod contravențional *au fost întocmite, cu respectarea* rigorilor instituite de art.443 al Codului contravențional iar careva elemente sau împrejurări, care ar condiționa declararea nulității absolute a acestui proces-verbal, nu au fost stabilite.

Concomitent, se atestă că agentul constatator a descris în conținutul actelor contestate fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită contravenientului să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite. Astfel, analizând procesul-verbal cu privire la contravenție, Colegiul nu a constatat careva încălcări care ar rezulta în necesitatea anulării acestora iar forța probantă a lor nu a fost înlăturată, în privința cărora se atestă o prezumție de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal și a deciziei contestate, instanța evidențiază că forța probantă a acestora în cauzele contravenționale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza Bosoni împotriva Franței, hotărârea din 7 iunie 1999.

Prin urmare în ceea ce privește legalitatea proces-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 021244 din 27.06.2023, Colegiul penal constată că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit cu respectarea dispozițiilor legale, acesta cuprinzând mențiunile obligatorii prevăzute de legea contravențională sub sancțiunea nulității absolute, fiind în corespundere cu art. art.443, 445 Cod contravențional şi nefiind afectat de alte vicii de natură să ducă la anularea sa. Respectiv, în măsura în care proces-verbal cu privire la contravenție și decizia de aplicare a sancțiunii contravenționale din 27.06.2023, nu sunt afectate de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă. Mai mult ca atât, la examinarea cauzei, Colegiul nu a stabilit că datele înserate de agentul constatator în actul atacat au fost obținute prin ilegalitățile, metodele sau încălcările enumerate expres în art.425 alin.(6) al Codului contravențional.

10. În ce privește constatarea existenței faptei contravenționale, în urma studiului materialelor cauzei contravenționale, instanța de recurs ajunge la ferma convingere că, ȘEVCIUC Igor, la data de 27.06.2023, ora 07:30, conducând mijlocul de transport de model ”*****” cu n/î ***** la ieșirea de pe un teritoriu adiacent drumului nu s-a asigurat ca manevra va fi executată în siguranță fapt ce a dus la tamponarea autoturismului ”*****” cu n/î *****condus de CIMPOACĂ Grigore, ignorând prevederile pct.39 alin.(2), prin ce a comis fapta contravențională prevăzută de art.242 alin.(2) Cod contravențional.

Astfel, cet. ȘEVCIUC Igor prin acțiunile sale este pasibil de a fi atras la răspundere contravențională conform prevederilor art.242 alin.(2) Cod contravențional, iar vinovăția sa în săvârșirea faptei ilicite imputate este dovedită indubitabil prin procesul-verbal de cercetare la fața locului accidentului rutier din 27.06.2023, schița accidentului rutier din 27.06.2023, tabelele fotografice, actele de efectuare a testării alcoolscopice cu mijlocul omologat și verificat metrologic, procesul verbal de audiere a victimei CIMPOACĂ Grigore, procesul verbal de audiere a persoanei bănuite în comiterea contravenției din 27.06.2023.

Astfel aici fiind relevant de menționat, că dispoziția art.242 alin.(2) Cod contravențional, prevede sancțiune pentru - *încălcarea de către conducătorul de vehicul a regulilor de circulație rutieră soldată cu cauzarea de vătămări corporale ușoare victimei sau cu deteriorarea considerabilă a vehiculelor, a încărcăturilor, a drumurilor, a instalațiilor rutiere, a altor instalații sau a altor bunuri.*

În continuare Colegiul notează că potrivit pct.39 alin.(2) din Regulamentul circulației rutiere, *în cazul în care vehiculul iese de pe un teritoriu adiacent drumului, conducătorul trebuie: a) să se informeze prin intermediul mijloacelor de semnalizare rutieră şi să circule doar în direcția permisă de deplasare pe drumul respectiv; b) să cedeze trecerea pietonilor şi vehiculelor care circulă pe acest drum.* Totodată, potrivit pct.45 din Regulamentul circulației rutiere*, 1) Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția şi reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului şi particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră. 2) În cazul în care în limita vizibilității apare un obstacol care poate fi observat de conducător, acesta, fără a pune în pericol siguranța traficului, poate ocoli obstacolul, iar dacă nu este posibil – trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească vehiculul.*

Colegiul reține că, potrivit schiței accidentului rutier, ȘEVCIUC Igor, aflat la volanul autoturismului de model „*****”, cu numărul de înmatriculare *****, se deplasa pe un teritoriu adiacent drumului. La ieșirea de pe acest drum, nu s-a asigurat că manevra va fi executată în condiții de siguranță, ceea ce a dus la tamponarea autoturismului „*****”, cu numărul de înmatriculare *****

În acest context, din materialele dosarului rezultă că, la ieșirea de pe un teritoriu adiacent drumului public, conducătorul vehiculului marca „*****” nu a respectat obligațiile prevăzute expres de punctul 39 alin. (2) din Regulamentul circulației rutiere, neasigurându-se că manevra de ieșire se va efectua în condiții de siguranță. Această acțiune a determinat producerea unui accident rutier, soldat cu tamponarea unui alt vehicul – „*****” cu numărul de înmatriculare ***** – și, conform constatărilor, cu deteriorări considerabile ale bunurilor implicate.

Totodată, circumstanțele în care s-a produs impactul denotă o nerespectare a normelor de prudență și vigilență impuse de punctul 45 din Regulament, în special sub aspectul adaptării conduitei la situația rutieră concretă și a prevenirii oricărui pericol potențial în trafic.

În cauză, instanța reține că ȘEVCIUC Igor nu a manifestat o conduită rutieră prudentă și nu a dat dovadă de dexteritate în conducere, întrucât, conform imaginilor surprinse ȘEVCIUC Igor la ieșirea de pe teritoriu adiacent drumului nu s-a asigurat că o asemenea manevră nu afectează siguranța traficului rutier.

Totodată Colegiul reține, că vinovăția lui ȘEVCIUC Igor este confirmată prin integral prin schița accidentului rutier întocmită la fața locului cu participarea ambilor șoferi implicați în accident, iar contestatarul nu a înaintat careva obiecții referitor la această schiță, mai mult ca atât a semnat-o. Astfel, instanța de recurs reține că, declarațiile contravenientului nu sunt confirmate de probele anexate la materialele dosarului.

Prin urmare este evident, că ȘEVCIUC Igor în calitate de conducător al mijlocului de transport a încălcat prevederile pct.39.2 al Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, potrivit căruia, *în cazul în care vehiculul iese de pe un teritoriu adiacent drumului, conducătorul trebuie să se informeze prin intermediul mijloacelor de semnalizare rutieră şi să circule doar în direcţia permisă de deplasare pe drumul respective, să cedeze trecerea pietonilor şi vehiculelor care circulă pe acest drum*, ceea ce atrage răspunderea contravențională în baza art.242 alin.(2) Cod contravențional, *încălcarea de către conducătorul de vehicul a regulilor de circulaţie rutieră soldată cu deteriorarea considerabilă a vehiculelor.*

11. Cu referire la contravenția prevăzută de art.242 alin.(2) Cod contravențional al Republicii Moldova, urmează a fi relatat că aceasta presupune existenta următoarelor elemente constitutive:

Obiectul juridic special al contravenției prevăzute la art.242 alin.(2) Cod contravențional, î-l formează relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier.

Latura obiectivă a contravenției prevăzute de art.242 alin.(2) Cod contravențional are următoarea structură:1) ***fapta prejudiciabilă*** care constă în acțiunea sau în inacțiunea de *încălcare a regulilor de securitate a circulației* sau de exploatare a mijloacelor de transport; 2) ***urmările prejudiciabile*** care se exprimă în *vătămări corporale uşoare victimei sau cu deteriorarea considerabilă a vehiculelor*, a încărcăturilor, a drumurilor, a instalațiilor rutiere, a altor instalații sau a altor bunuri; 3) ***legătura de cauzalitate*** dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile; 4) ***mijlocul de săvârșire*** a infracțiunii, și anume - mijlocul de transport.

În acest context, urmează a fi relevat că în virtutea art.2 al Legii privind siguranța traficului rutier nr. 131 din data de 07.06.2007, siguranță a traficului rutier reprezintă starea de lucruri în traficul rutier ce reflectă gradul de protecție a participanților la trafic împotriva accidentelor şi consecințelor acestora.

În acest sens, Colegiul conchide că în acțiunile lui ȘEVCIUC Igor este întrunită latura obiectivă a contravenției prevăzute de art.242 alin.(2) Cod contravențional, sub formă de, ***fapta prejudiciabilă*** manifestată prin încălcarea prevederilor pct.39.2 al Regulamentului Circulației Rutiere, și anume *conducând autovehiculul de model ” ” *****” cu n/î *****, nu a manifestat atenție sporită și dexteritate în conducere, în timpul ieşirii cu vehiculul de pe un teritoriu adiacent drumului public, fără respectarea semnalizării rutiere, fără a se încadra în direcția permisă de deplasare și fără a acorda prioritate de trecere pietonilor și vehiculelor care circulau regulamentar pe acel drum s-a ciocnit cu automobilului de model*

*”*****” cu n/î *****condus de CIMPOACĂ Grigore, cauzând paguba materială cet. CIMPOACĂ Grigore*, ***urmarea prejudiciabilă*** manifestată prin *deteriorarea considerabilă a vehiculelor* , astfel în speță se reține deteriorarea considerabilă a automobilului de model ” *****” cu n/î *****”, condusă de către cet. CIMPOACĂ Grigore, iar ca rezultat se atestă și prezența ***legăturii de cauzalitate*** dintre acțiunea ilegală și urmarea prejudiciabilă.

12. În ceea ce privește solicitarea făptuitorului privind recalificarea faptei în baza art.242 alin.(1) Cod contravențional, pe motiv că daunele produse în urma accidentului nu ar fi considerabile, Colegiul apreciază că aceasta este neîntemeiată și nu poate fi admisă.

Potrivit dispozițiilor art.242 alin.(1) Cod contravențional, se sancționează încălcarea regulilor de circulație rutieră de către conducătorul de vehicul, soldată cu deteriorarea neînsemnată a vehiculelor, a încărcăturilor, a drumurilor, a instalațiilor rutiere, a altor instalații sau a altor bunuri ori cu cauzarea de vătămări corporale neînsemnate victimei, ceea ce presupune un caracter minor al rezultatului faptei.

Or, în speță, din actele dosarului rezultă că impactul a condus la deteriorarea considerabilă a ambelor vehicule, fapt confirmat atât prin procesul-verbal de constatare a contravenției, cât și prin materialele foto, procesul verbal de cercetare la fața locului prin care s-a constat deteriorarea la automobilul de model ”*****” cu n/î *****și anume deteriorări bara de protecție din față, grila, capota, sistemul de răcire și declarațiile părților implicate. Gravitatea daunelor materiale depășește pragul rezonabil al unei avarii ușoare (zgârieturi minore, deformări superficiale), incluzând defecte structurale și funcționale care impun intervenții costisitoare de reparație și indisponibilizarea vehiculelor pentru o perioadă relevantă.

De asemenea, interpretarea noțiunii de „deteriorare considerabilă” trebuie raportată nu doar la valoarea estimativă a pagubelor în bani, ci și la natura și amploarea avariilor, impactul asupra funcționalității vehiculelor și potențialul lor de a pune în pericol siguranța traficului, în cazul continuării circulației fără reparații.

Prin urmare, întrucât rezultatul faptei se încadrează în sfera prejudiciilor considerabile, condiția obiectivă prevăzută de alin.(2) al art.242 Cod contravențional este pe deplin întrunită, iar solicitarea de recalificare la alin.(1) nu este justificată în fapt și în drept.

Colegiul reiterează că în dreptul contravențional încadrarea juridică se face în funcție de rezultatul faptei și de gravitatea consecințelor produse, iar în acest caz este evident că ne aflăm în prezența unei contravenții cu un grad ridicat de pericol social, ceea ce impune aplicarea regimului sancționator prevăzut de alin.(2) al articolului menționat.

Astfel, cercetând complet şi nemijlocit în ansamblu şi interconexiunea lor declarațiile contravenientului și a victimei, înscrisurile administrate, explicațiile părților în raport cu normele incidente ale Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, analizând probele din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, deși recurenta pledează nevinovată, instanța de recurs constată vinovăția lui ȘEVCIUC Igor în comiterea faptei incriminate de agentul constatator şi anume prin nerespectarea în calitate de conducător auto a pct.39.2 din Regulamentul Circulației Rutiere, care stabilește

reguli pentru circulația vehiculelor *in concreto*, în cazul în care vehiculul iese de pe un teritoriu adiacent drumului.

Instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional care prevăd examinarea contravenției sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei și corect a conchis că actele contravenționale întocmite în privința lui ȘEVCIUC Igor sunt legale și învinuirea adusă este întemeiată, fiind confirmată prin probe, pertinente, concludente, admisibile și utile procesului de stabilire a adevărului.

Potrivit prevederilor art.381 alin.(4) Cod contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante. Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecata revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petiționarul urmează să-și probeze nevinovăția. În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de recurs a verificat legalitatea și temeinicia deciziei de sancționare şi a procesului verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 021244 din 27.06.2023.

Colegiul penal reconfirmă poziția instanței de fond, precum că, concluziile agentului constatator aferent vinovăției lui ȘEVCIUC Igor în comiterea încălcării prevederilor art.242 alin.(2) Cod contravențional, sunt fondate, iar acuzarea formulată de agentul constatator se întemeiază pe careva probe certe și concludente, la materialele procesului contravențional au fost anexate probe materiale care confirmă fapta incriminată de agentul constatator contravenientului, ceea ce echivalează cu îndeplinirea obligației pozitive a agentului constatator de demonstrare a vinovăției acestuia.

În această ordine de idei, agentul constatator a acumulat probe suficiente şi verosimile întru susținerea actului de constatare şi propunerii de tragere a persoanei la răspundere contravențională. Or, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de codul contravențional, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul verbal de contravenție și în corespundere cu art.425 alin.(2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța de recurs reține contrar celor invocate în cererea de recurs că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional:
- procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 021244 din 27.06.2023, care cuprinde poziția personală a agentului constatator, din care reiese constatarea contravenției comise, informație 112 despre comiterea accidentului rutier, proces verbal de cercetare la fața locului și schița accidentului rutier întocmită cu participarea ambilor șoferi, contrasemnată de conducătorii auto implicați în accident cu imaginile foto anexate, care au

semnat și nu au avut careva obiecții în acest sens; -proces verbal de audiere a contravenientului; - proces verbal de audiere a victimei.

Astfel în baza probelor administrate, se constată că manevra de ieșire de pe un teritoriu adiacent drumului efectuată de către conducătorul auto ȘEVCIUC Igor, aflat la volanul autovehiculului ” *****” cu n/î *****, a fost realizată cu încălcarea prevederilor rutiere aplicabile și a ignorat obligația de a se informa prin intermediul mijloacelor de semnalizare rutieră şi să circule doar în direcția permisă de deplasare pe drumul respective, să cedeze trecerea pietonilor şi vehiculelor care circulă pe acest drum. Ca urmare a acestei conduite neglijente, s-a produs coliziunea cu autovehiculul marca ”*****” cu n/î *****condus de CIMPOACĂ Grigore, aflat în deplasare regulamentară.

Prin urmare, în mod evident și temeinic, se reține că ȘEVCIUC Igor se face vinovat de producerea accidentului rutier, fapta fiind rezultatul direct al nerespectării normelor privind circulația pe drumurile publice și al lipsei de prudență în trafic.

Instanța de recurs constată că în raport cu cele enunțate, art.425 alin.(2) Cod contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului verbal cu privire la contravenție şi altor probe acumulate, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul verbal cu privire la contravenție, procesul verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul verbal de percheziție, procesul verbal privind cercetarea la fața locului, procesele verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Interpretând art.425 alin.(2) în coroborare cu art.442 alin.(1) al Codului contravențional, rezultă că procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 021244 din 27.06.2023 face dovada cu privire la situația faptică și încadrarea în drept stabilită de agentul constatator personal în timpul săvârșirii nemijlocite a contravenției, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

13. Prin urmare, toate aceste înscrisuri apreciate în cumul cu circumstanțele speței, dovedesc fără echivoc vinovăția cet. ȘEVCIUC Igor în săvârșirea contravenției prevăzute de art.242 alin.(2) Cod contravențional, în același aspect, față de probele administrate în cauză, de prezumția de legalitate şi temeinicie a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, care nu au fost răsturnate în cazul de față, iar în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constată inclusiv pe baza constatărilor personale a agentului constatator, dar și a probelor acumulate, iar făptuitorului ȘEVCIUC Igor i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul verbal, inclusiv de a prezenta obiecții atât la momentul întocmirii procesului verbal, semnând procesul verbal cu privire la contravenție la toate rubricile, în acest sens, Colegiul consideră că nu au fost răsturnate aceste prezumții de care se bucură procesul verbal cu privire la contravenție.

Respectiv, în speță, făptuitorul nici nu a obiectat şi nici nu a motivat în într-un anumit mod netemeinicia procesului verbal cu privire la contravenție sau a faptei constatate și nu a

adus nici o dovadă veridică în sprijinul unei eventuale nevinovății a sale, susținând probele şi poziția agentului constatator în acest caz.

14. La fel, instanța de recurs consideră oportun de a preciza că, prezumțiile bazate pe fapte sau legi operează în toate sistemele de drept și nu sunt interzise de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în măsură în care statul respectă limite rezonabile, având în vedere importanța scopului urmărit, dar și respectarea dreptului la apărare. Respectiv, scopul urmărit a fost de a asigura executarea în mod corespunzător a obligațiilor conducătorului auto prevăzute în Regulamentul circulației rutiere, precum și de a preveni săvârșirea unor noi încălcări, ce ar garanta pe viitor nu doar protecția vieții și sănătății șoferului, dar și securitatea tuturor participanților la trafic.

În aceste condiții, Colegiul statuează în afara oricăror dubii, că într-adevăr fapta incriminată a avut loc, fiind comisă cu bună-știință şi respectiv cu vinovăție de către cet. ȘEVCIUC Igor, iar astfel, probele apreciate fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea contravenției imputate petiționarului, care se încadrează în limitele laturii obiective a contravenției prevăzute la alineatul (2) a art.242 a Codului contravențional.

Pe lângă acestea, Colegiul penal apreciază că, în măsura în care procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 021244 din 27.06.2023 nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, care fiind coroborat cu probele acumulate, în ansamblu se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea cu vinovăție a contravenției imputate petiționarului. În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanța de judecată, încheierea procesului - verbal fiind temeinică.

15. Referitor la sancțiunea aplicată de către agentul constatator, Colegiul apreciază că aceasta a fost a fost administrată în limitele impuse de art.30 alin.(2) a Codului contravențional și în limitele stabilite de art.242 alin.(2) Cod contravențional, în vigoare la momentul comiterii faptei, de altfel fiind stabilită în cuantumul limitei aplicabile la acel moment de 24 unități convenționale, echivalentul a 1200 (una mie două sute) lei, cu o pedeapsă complementară în mărime de 6 puncte de penalizare, după cum statuează imperativ sancțiunea normei speciale, iar ca urmare, sancționarea făptuitorului nu s-a făcut în scop abuziv, ci doar reieșind din faptul că contravenientul ȘEVCIUC Igor s-a găsit vinovat de săvârșirea faptelor, astfel cum au fost descrise în procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 021244 din 27.06.2023. Pe lângă aceasta, instanța nu a determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art.441 al Codul contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională.

Prin urmare Colegiul apreciază pedeapsa aplicată una echitabilă și proporțională acțiunilor contravenientului or această măsură de pedeapsă este echitabilă și proporțională pericolului social al contravenției și persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul-verbal și eficient își va atinge scopul de restabilire a echității sociale și prevenirea în săvârșirea de noi contravenții, atât din partea contravenientului, cât și a altor persoane.

Instanța de recurs consideră că recurenta nu a combătut probatoriul din dosar, respectiv dubii la capitolul vinovăției cet. ȘEVCIUC Igor de comiterea faptei contravenționale, în condițiile în care au fost prezentate probe verosimile, concludente și

pertinente, dar și administrate fără careva încălcări la etapa de colectare a acestora, care demonstrează clar și fără echivoc faptul comiterii acțiunii contravenției imputate, de către ȘEVCIUC Igor.

În contextul dat, Colegiul penal determină că, la examinarea cauzei contravenționale, agentul constatator a ținut cont în deplină măsură de prevederile legale, a determinat caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancționării cet. ȘEVCIUC Igor. Prin prisma faptului că procesul-verbal cu privire la contravenției este un act administrativ cu caracter individual, acestuia îi este aplicabilă prezumția de veridicitate aplicabilă actelor administrative, în măsura în care a fost întocmit legal, iar făptuitorul nu a reușit să răstoarne această prezumție, invocându-se doar argumente pur declarative.

Prin urmare, Colegiul penal reconfirmă constatările de fapt ale cauzei, ce rezidă din materialele acumulate la dosar și cercetate nemijlocit de către instanța de judecată.

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția acuzatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil *(Ruiz Torija contra Spaniei, 09.12.1994, §29; Papon contra Franței (nr.2), dec., 15.12.2001; Boldea contra României, 15.02.2007, §30)*.

Prin urmare, Colegiul consideră că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță *(Hotărârea CEDO Garcia Ruiz versus Spania)*.

16. Se apreciază că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

Conform prevederilor art.470 Cod contravențional, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art.466 Cod contravențional, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Nici un motiv din cele indicate în dispoziția normei cuprinse la art.467-468 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate. Autorul își întemeiază recursul în baza art.466 Cod Contravențional, care prevede că hotărârile pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond în cazurile indicate la lit. a)-l).

Din lecturarea textului hotărârii adoptate și pronunțate asupra vinovăției făptuitorului pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art.242 alin.(2) Cod contravențional, nu se reliefează împrejurarea că prima instanță a adus atingere art.6 CEDO, prin prisma motivării hotărârii judecătorești, or hotărârea cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional.

Astfel, Colegiul Penal menționează că careva încălcări, sau abateri de la norma de drept, la emiterea hotărârii, instanța de fond nu a admis, temeiurile invocate de recurent, neavând suport de fapt și de drept, or, nu era posibilă descoperirea și ridicarea probelor prin intermediul unei alte măsuri.

17. Colegiul penal reiterează că, argumentele aduse de către contravenient în susținerea cererii de recurs sunt declarative și neconfirmate prin probe pertinente care din punct de vedere al utilității nu coroborează între ele.

Față de lucrul judecat de primă instanță, Colegiul Penal constată o motivare amplă și temeinică a hotărârii pronunțate cu privire la circumstanțele concludente în raport cu cerințele formulate, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului argumentelor primei instanțe. În cazul în care instanța de fond și-a motivat soluția luată, arătând în mod concret la împrejurările care fundamentează concluziile sale, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de persoana în privința căreia a fost pornită cauza contravențională ȘEVCIUC Igor, și a menține Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) nr. 5r-4695/2023 din 25 martie 2024, fără modificări.

18. Conducându-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit.c), 474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul declarat de persoana în privința căreia a fost pornită cauza contravențională ȘEVCIUC Igor, împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) nr. 5r-4695/2023 din 25 martie 2024, în cauza contravențională intentată la contestația înaintată de ȘEVCIUC Igor, împotriva Procesului verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 021244 din 27.06.2023, adoptate în privința lui **ȘEVCIUC Igor** în temeiul art.242 alin.(2) Cod contravențional, şi se menține fără modificări Hotărârea atacată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Eugeniu BEȘELEA**

Judecătorii **Olga COJOCARU**

Vitalie BUDECI